9 Μαΐου 2021

Οι επαίτες τ’ ουρανού

/ Μήνυμα ημέρας

• Από μικρός που ήμουν, είχα πόθο, να φύγω από τον κόσμο και να ανέβω στα βουνά του Αγίου Όρους και εκεί μόνος να ενωθώ με τον Θεό μου, και να Τον δοξάσω με μόνη συντροφιά τα άγρια θηρία. Αυτό και έγινε. Αλλά πώς έγινε; Είναι

ιστορία.

• Σε ηλικία 23 χρόνων έφυγα και έμεινα εκεί στα βουνά 18 χρόνια. Αλλιώς όμως ο Παντογνώστης Θεός τα έβλεπε τα πράγματα, και δεν με άφησε εκεί(τις έγνω νουν Κυρίου;). Με προίκισε με μια βαριά αρρώστια, έλκος του στομάχου, και με έφερε πάλι στον κόσμο. Μου έγινε μια επικίνδυνη εγχείριση, αλλά γλίτωσα με τη χάρη του Θεού.

Ύστερα κατέφυγα σε γαλήνιο λιμένα, στη Μονή Πεντέλης. Αλλά ούτε εκεί με άφησε ο Κύριος. Με κατέβασε στην Αθήνα, στην Κυψέλη, όπου βρίσκομαι ως σήμερα, Οκτώβριο 1968. Από το 1950 άρχισαν οι αγώνες για την εκκλησία. Πόρους δεν είχαμε και σκεφθήκαμε να ζητήσουμε την ενίσχυση των χριστιανών.

Σήμερα που ο ναός μας, «Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού», κτίστηκε, βλέπω ότι ο Θεός μας προόριζε για τίμιους αλλά ταπεινούς ζητιάνους. Για επαίτες, επαίτες του ουρανού. Ας είναι δοξασμένο το όνομά Του. Γιατί όμως ο Θεός, ο τόσο δυνατός και πλούσιος εν ελέει, θέλησε να κτιστεί η εκκλησία Του με αυτή την ταπεινή ζητιανιά; Η εξήγηση είναι απλή: Διότι με αυτό τον τρόπο θα πρόσφερε ο φτωχός τον οβολό του και ο πλούσιος τα πολλά, και ο Θεός θα άμειβε όλους, πλούσιους και φτωχούς εξ ίσου με τα δώρα Του τα άγια, δηλαδή την Βασιλεία Του. Και έτσι άρχισε ο αγώνας.

π. Ευθύμιος, Μονή Πεντέλης